

Για τον Αντώνη

Θα σε αποχαιρετήσω εκ μέρους των συντρόφων, εκ μέρους των συναδέλφων, ΩΣ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΟΥ. Έφυγες στα 41 σου χρόνια (αυτό ο λαός μας το χαρακτηρίζει τραγικό, σαν κόβεται το νήμα της ζωής ενός ανθρώπου που δημιουργούσε ΚΙ ΕΚΑΝΕ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ, όπως θα 'λεγε ο ΜΠΡΕΧΤ). Γιατί έτσι ήσουν ΕΣΥ.

Όμως πρόλαβες κι έγινες πλάτανος με ρίζες μέσα στο ανθρωπολόι, δύσκολα θα ξεχαστείς σε μια εποχή ΛΗΘΗΣ και «ΑΠΩΛΕΙΑΣ της ΜΝΗΜΗΣ».

Αν η αριστερά ήταν μάννα, όπως η ηρωίδα στον ΕΠΙΤΑΦΙΟ του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ, θα σε υποδεχόταν με τούτα τα λόγια: «ΗΣΟΥΝ ΚΑΛΟΣ ΚΙ ΗΣΟΥΝ ΓΛΥΚΟΣ ΚΙ ΕΙΧΕΣ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΟΛΕΣ». Και πώς να μην έλεγε τούτα τα λόγια, όταν από μαθητής εντάχθηκε στις γραμμές της και στη συνέχεια σαν φοιτητής: ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ-ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ. Ποιος δεν θυμάται τι σήμαιναν αυτά τα ονόματα τότε; Στο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ και στη συνέχεια στο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ ήμασταν συνεργάτες. Όπως και όταν ήσουν στο ΣΥΛΛΟΓΟ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΟΤΟΕ, ΙΝΕ-ΟΤΟΕ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΤΗ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΤΟ ΙΝΕ-ΓΣΕΕ. Από τον Πρόεδρο της ΟΤΟΕ, τα μέλη της Ε.Γ. και της ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, τους επιστημονικούς συνεργάτες και το προσωπικό, σου μεταφέρω τον ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ ΤΟΥΣ.

Ήσουν πάντα ανάμεσα στους πρώτους, από μικρός. Όπως οι αρχηγοί στις γειτονιές των παιδιών καθώς αναφέρουν και τα τραγούδια. Γιατί ήσουν πρώτος στις «μάχες» οπλισμένος με εκείνο το πείσμα, που έβγαινε από τα μάτια σου, κι εκείνη την απλοχεριά που έβγαινε απ' το χαμόγελό σου.

Σε θυμάμαι έντονα την δεκαετία του '80 στα γραφεία που στεγάζαμε τα οράματά μας και στους δρόμους που βροντοφωνάζαμε το δίκιο μας. Δεν ήξερες τι θα πει ΗΤΤΑ! Ακόμα και «τραυματισμένος» έδινες «μάχες», σαν τον ταύρο στις αρένες της Ισπανίας που τρομάζει τα πλήθη σαν επιτίθεται με τόσα ξίφη στο σώμα του! Πως αλλιώς θα μπορούσα να σε παρομοιάσω, όταν ΕΠΙΤΕΘΗΚΕΣ σε ΟΛΑ για να μπεις στην «ψυχή τους»; ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΤΡΑΠΕΖΑ-ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑ.

Τα μάτια της Κατερίνας πολλές φορές ήταν θλιμμένα, ανήσυχα και απορημένα κοιτώντας τη φιγούρα σου να κινείται ανάμεσα στους ανθρώπους και τα πράγματα με τόση δύναμη! Τα μάτια των συντρόφων σου που σε μάλωναν από αγάπη, όταν κάπνιζες μανιωδώς ρουφώντας τη ψυχή του τσιγάρου.

Όλες τις γνώσεις σου και την εμπειρία σου μαζί με το πάθος για την έρευνα και την μετάδοση των γνώσεων, τα γευθήκαμε όταν σε γνωρίσαμε ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙΣ. Τι να πρωτοθυμηθώ: ΟΤΟΕ-ΙΝΕ-ΟΤΟΕ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΤΕ-ΕΛΚΕΠΑ-ΕΕΤ-ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΕΛΩΝ ΧΑΑ-ΕΤΕ. Να θυμηθώ τα εκπαιδευτικά οδοιπορικά που συμμετείχες σαν επιστημονικός συνεργάτης του ΙΝΕ-ΟΤΟΕ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ-ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ-ΣΕΡΑΓΕΒΟ. Σήμερα το πρωί με πήραν από τη Λευκωσία μαθητές σου. «ΗΤΑΝ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ!» μου είπαν. Σε αποχαιρετούν μέσα απ' τη θάλασσα και τα συρματοπλέγματα μαζί με την Εκτελεστική Γραμματεία της ΕΤΥΚ και το Γενικό Γραμματέα της!

Άφησα το ΣΕΡΑΓΕΒΟ τελευταίο γιατί ήταν το τελευταίο σου ταξίδι. Σας θυμάμαι Σάββατο απόγευμα στον 7^ο όροφο με τον πρόεδρο του ΙΝΕ-ΟΤΟΕ, ανάμεσα στους ήχους των κομπούτερ, στα χαρτιά μ' ένα τσιγάρο κρεμασμένο στα χείλη σου. Κάνατε την τελευταία πρόβα για τα σεμινάρια στο ΣΕΡΑΓΕΒΟ, την πόλη που οι όλμοι έστησαν στον τοίχο τον πολιτισμό και τα χαμόγελα των παιδιών.

Το τελευταίο διάστημα ήταν έκδηλη η ικανοποίησή σου, επειδή σοβαρές επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα ζήτησαν τις υπηρεσίες σου και μια απ' αυτές ανταποκρίθηκε, αμείβοντάς σε με ό,τι ΑΞΙΖΕΙΣ. Πάντα μου θύμιζες, τηρουμένων των εποχών, τον «ΑΝΤΩΝΗ», τον ήρωα του Ιάκωβου

Καμπανέλλη απ' το έργο του «ΜΑΟΥΤ ΧΑΟΥΖΕΝ» αυτό το «αγύριστο κεφάλι» που δεν ήξερε τι θα πει φόβος!

Μου είπαν αυτές τις ώρες φίλοι και συνάδελφοι, νοσταλγώντας τα βήματά σου αυτά τα χρόνια. *«Ήταν φωτεινό παράδειγμα ανθρώπου-συζύγου-πατέρα, προικισμένος με τη σφραγίδα της προσωπικότητας. Η μνήμη του θα καίει αιώνια».*

Τέλος θα σε αποχαιρετίσω εκ μέρους ΟΛΩΝ πάλι με τα λόγια του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ: *«Νά 'χα τ' αθάνατο νερό, ψυχή καινούρια νά 'χα να σου 'δινά να ξύπναγες για μια στιγμή μονάχα».*

Σωτήρης Σιώκος